KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.11.2013 r.
COM(2013) 814 final

2013/0400 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

{SWD(2013) 473 final}
{SWD(2013) 474 final}
{SWD(2013) 475 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Rozwiązanie problemu erozji podstawy opodatkowania podatku od przedsiębiorstw należy do najważniejszych kwestii politycznych w wielu krajach UE oraz poza nią. Problem ten był omawiany na ostatnich spotkaniach grupy G20 oraz G8[1]. OECD również prowadzi obecnie szeroko uznane prace nad kwestiami związanymi z erozją podstawy opodatkowania i przenoszeniem zysków[2].

Podwójne nieopodatkowanie jest jednym z obszarów, w których UE powinna pilnie podjąć skoordynowane działania. Takie działania to element ciągłych dążeń do poprawy właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez likwidację luk w prawie podatkowym, które powstają w wyniku wykorzystywania rozbieżności między krajowymi systemami podatkowymi. Podwójne nieopodatkowanie pozbawia państwa członkowskie znacznych dochodów i rodzi nieuczciwą konkurencję między spółkami na jednolitym rynku.

Szczególny przykład podwójnego nieopodatkowania został w 2009 r. wskazany przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania dotyczącego opodatkowania działalności gospodarczej[3] i dotyczył pewnych rozbieżności w zakresie instrumentów hybrydowych. Z odpowiedzi otrzymanych podczas przeprowadzonych przez Komisję w 2012 r. konsultacji publicznych na temat podwójnego nieopodatkowania[4] zgodnie wynika, że co do zasady występowanie takich rozbieżności nie jest pożądane.

Hybrydowe uzgodnienia kredytowe to instrumenty finansowe, które mają cechy zarówno instrumentów dłużnych, jak i kapitałowych. Państwa członkowskie różnie kwalifikują kredyty hybrydowe pod względem opodatkowania (jako instrumenty dłużne lub kapitałowe), co powoduje, że płatności w ramach transgranicznego kredytu hybrydowego mogą w jednym państwie członkowskim (państwie członkowskim płatnika) być uznawane za koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania, a w innym państwie członkowskim (państwie członkowskim odbiorcy) za zwolnione z opodatkowania zyski podzielone, niezamierzenie prowadząc do podwójnego nieopodatkowania.

Aby rozwiązać ten problem Grupa ds. Kodeksu Postępowania uzgodniła wytyczne, zgodnie z którymi państwo członkowskie otrzymujące płatności powinno stosować względem płatności kredytów hybrydowych kwalifikację podatkową nadaną przez państwo członkowskie będące źródłem płatności (tj. nie należy zwalniać z opodatkowania płatności kredytów hybrydowych, które stanowią koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności)[5].

---

1 Deklaracje końcowe spotkania liderów grupy G20 w dniach 18-19 czerwca 2012 r.; Komunikat ze spotkania ministrów finansów i szefów banków centralnych grupy G20 w dniach 5-6 listopada 2012 r., 15-16 lutego 2013 r. oraz 18-19 kwietnia 2013 r.; Wspólne oświadczenie ministrów finansów Zjednoczonego Królestwa oraz Niemiec wydane przy okazji spotkania grupy G20 w listopadzie 2012; Komunikat ze szczytu liderów grupy G8 w dniach 17-18 czerwca 2013 r.

2 OECD, Addressing Base Erosion and Profit Shifting [Rozwiązanie kwestii erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków], 2013.

3 Kodeks postępowania dotyczący opodatkowania działalności gospodarczej zawarto w konkluzjach Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) z dnia 1 grudnia 1997 r.

4 W dniu 29 lutego 2012 r. Komisja rozpoczęła proces konsultacji rozpoznawczych na temat podwójnego nieopodatkowania i możliwego wpływu tego zjawiska na jednolity rynek.

5 „W zakresie w jakim płatności w ramach ustaleń dotyczących kredytów hybrydowych uznaje się za koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania ponoszone w ramach tego ustalenia przez dłużnika, państwo członkowskie nie zwalnia takich płatności z opodatkowania jako zysku podzielonego

Niemniej jednak rozwiązanie uzgodnione w ramach Grupy ds. Kodeksu Postępowania nie może być właściwie wdrażane w ramach dyrektywy Rady 2011/96/UE[6] w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, ze zmianami wynikającymi z przystąpienia Republiki Chorwacji do UE[7], (zwanej dalej „dyrektywą o spółkach dominujących i zależnych–"). Dyrektywa o spółkach dominujących i zależnych zobowiązuje państwa członkowskie, pod wieloma warunkami, do przyznania zwolnień podatkowych (lub ulg podatkowych z tytułu opodatkowania zagranicą) dla zysku podzielonego otrzymanego przez spółki dominujące od spółek zależnych z innych państw członkowskich. Dzieje się tak nawet w sytuacji, gdy zysk podzielony jest uznawany w państwie członkowskim, w którym spółka zależna ma stałą siedzibę, za koszt podlegający odliczeniu od podstawy opodatkowania.

Zarówno Rada Europejska w konkluzjach z marca 2012 r., jak i Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 19 kwietnia 2012 r. podkreśliły konieczność opracowania konkretnych sposobów poprawy walki z nadużyciami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania. Parlament Europejski wezwał do uaktualnienia dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych w celu przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania w UE za pośrednictwem instrumentów hybrydowych.

W przyjętym przez Komisję w dniu 6 grudnia 2012 r. planie działania zakładającym poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania[8] zniesienie rozbieżności między systemami podatkowymi figuruje jako jedno z działań, które mają zostać podjęte w niedalekiej przyszłości (w 2013 r.). W planie działania czytamy: „Ze szczegółowych dyskusji z państwami członkowskimi wynika, że w konkretnym przypadku nie można wypracować wspólnego rozwiązania bez wprowadzenia zmian legislacyjnych do dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych. Celem będzie dopilnowanie, by stosowanie wspomnianej dyrektywy nie uniemożliwiało w sposób niezamierzony podejmowania skutecznych działań przeciwko podwójnemu brakowi opodatkowania w obszarze kredytów hybrydowych."

W planie działania zapowiedziano również zmianę przepisów zapobiegających nadużyciom zawartych w dyrektywach w sprawie podatku od osób prawnych, w tym w dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych, w celu wprowadzenia w życie zasad leżących u podstaw zalecenia w sprawie agresywnego planowania podatkowego[9]. We wspomnianym dokumencie zaleca się, aby państwa członkowskie przyjęły ogólną klauzulę zapobiegającą nadużyciom, aby w ten sposób przeciwdziałać praktyce agresywnego planowania podatkowego.

Obecnie obowiązująca dyrektywa o spółkach dominujących i zależnych zawiera przepisy zapobiegające nadużyciom, ale przepisy te nie są wystarczająco precyzyjne i mogą wprowadzać niejasności. Włączenie bardziej kompleksowej ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom, dostosowanej do szczególnych cech spółek dominujących, wraz z zasadami określonymi w zaleceniu w sprawie agresywnego planowania podatkowego, zniosłoby wspomniane trudności i poprawiłoby skuteczność środków podejmowanych na poziomie krajowym w celu zwalczania międzynarodowego uchylania się od opodatkowania, a

---

w ramach systemu zwolnienia udziałów z opodatkowania" (Sprawozdanie Grupy ds. Kodeksu Postępowania z dnia 25 maja 2010 r. (dok. 10033/10, FISC 47), pkt 31).

6 Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8).

7 Dyrektywa Rady 2013/13/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowująca niektóre dyrektywy w dziedzinie podatków w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz.U. L 141 z 28.5.2013, s. 30).

8 COM(2012) 722.

9 COM(2012) 8806.

jednocześnie wzmocniłoby skoordynowane działania państw członkowskich oraz zapewniło zgodność z wolnościami gwarantowanymi w Traktacie, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE).

W dniu 21 maja 2013 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję[10], w której zaapelował do państw członkowskich o przyjęcie planu działania Komisji i pełnego wdrożenia zalecenia w sprawie agresywnego planowania podatkowego. Parlament Europejski wezwał również Komisję do zajęcia się problemem rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych przez różne systemy podatkowe w państwach członkowskich, a także do przedstawienia w 2013 r. wniosku w sprawie zmian dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych z naciskiem na zmianę przepisów o zapobieganiu nadużyciom i wyeliminowanie zjawiska podwójnego nieopodatkowania w UE, które ułatwiane jest obecnie przez ustalenia hybrydowe.

W konkluzjach z dnia 22 maja 2013 r. Rada Europejska odnotowała, że Komisja ma zamiar przedstawić wniosek w sprawie zmiany dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych przed końcem roku.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Oprócz konsultacji przeprowadzonych przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania oraz przeprowadzonych przez Komisję w 2012 r. konsultacji publicznych na temat podwójnego nieopodatkowania (zob. pkt 1 powyżej), Komisja odbyła spotkania na szczeblu technicznym z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami w kwietniu 2013 r.

Ocena skutków

Przygotowano ocenę skutków dotyczącą zmiany dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. W ocenie skutków przeanalizowano różne warianty zmiany dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych, a także scenariusze polegające na niepodejmowaniu działań oraz zachowaniu „status quo”.

Z analizy tej wynika, że przeciwdziałanie podwójnemu nieopodatkowaniu wynikającemu z hybrydowych instrumentów finansowych oraz agresywnego planowania podatkowego będzie miało pozytywny wpływ na dochody podatkowe państw członkowskich, które są w przeciwnym razie uszczuplane przez ogólnie niższe podatki odprowadzane przez podatników wykorzystujących wspomniane zjawiska oraz przez dodatkowe odliczenia podatkowe dotyczące kosztów planowania podatkowego i odnośnych ustaleń. W ocenie skutków nie udało się obliczyć korzyści z preferowanych zmian. Należy jednak zauważyć, że to nie konkretne kwoty są głównym powodem decyzji dotyczącej zwalczania hybrydowych instrumentów finansowych i nadużyć podatkowych - decydujące znaczenie mają przede wszystkim kwestie dotyczące konkurencji, wydajności gospodarczej, przejrzystości i sprawiedliwości, które w znacznym stopniu są korzystne dla rynku wewnętrznego.

Rozbieżności dotyczące kredytów hybrydowych

W ocenie skutków stwierdzono, że najlepszym wariantem byłoby wprowadzenie do dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych zakazu zwolnień podatkowych z tytułu płatności zysków podzielonych, które podlegają odliczeniom w państwie członkowskim będącym źródłem płatności. Podobnie państwo członkowskie, w którym siedzibę ma spółka otrzymująca płatności (spółka dominująca lub stały zakład spółki dominującej), powinno

[10] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi (2013/2060(INI)).

opodatkowywać część płatności zysku podzielonego, która podlega odliczeniu w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma płacąca spółka zależna.

Uznano, że ten wariant jest najefektywniejszy z punktu widzenia zapobiegania hybrydowym instrumentom finansowym, ponieważ zapewni spójne traktowanie w całej UE. Wariant ten pomógłby osiągnąć zasadniczy cel dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych, jakim jest zapewnienie równych warunków grupom spółek dominujących i ich spółek zależnych w różnych państwach członkowskich oraz grupom spółek dominujących i spółek zależnych w tym samym państwie członkowskim. W zamierzeniu wszystkie spółki mają być opodatkowane w oparciu o dochód wypracowany w danym państwie członkowskim UE. Żadna spółka nie może uniknąć opodatkowania dzięki lukom w przepisach dotyczących instrumentów hybrydowych w sytuacjach transgranicznych. Celem wariantu jest zakończenie tej niemożliwej do zaakceptowania praktyki, która pozwala spółkom unikać właściwego opodatkowania.

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

W ocenie skutków stwierdzono, że najefektywniejsze byłoby zaktualizowanie obecnie obowiązujących przepisów zapobiegających nadużyciom, zawartych w dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych, w świetle zasad dotyczących zapobiegania nadużyciom zaproponowanych w 2012 r. w zaleceniu w sprawie agresywnego planowania podatkowego, oraz wprowadzenie obowiązku, aby państwa członkowskie przyjęły ogólną klauzulę zapobiegającą nadużyciom.

Wariant ten byłby najskuteczniejszym wariantem z punktu widzenia osiągnięcia wspólnych standardów dla przepisów zapobiegających nadużyciom mających chronić przed nieprawidłowym stosowaniem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. Wspólna dla wszystkich państw członkowskich ogólna klauzula zapobiegająca nadużyciom zapewniłaby przejrzystość i pewność wszystkim podatnikom i administracjom podatkowym. Obecnie obowiązujące w państwach członkowskich przepisy zapobiegające nadużyciom mają różnorakie formy i cele, dostosowane do kontekstu krajowego w państwie, w którym zostały przyjęte, oraz do cech danego systemu podatkowego.

Proponowany wariant zagwarantowałby przejrzystość, ponieważ bezpośrednio zobowiązywałby państwa członkowskie do przyjęcia klauzuli zapobiegającej nadużyciom na potrzeby dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. Dzięki temu unikniemy sytuacji, w której klauzule przyjęte i wdrożone osobno przez państwa członkowskie byłyby niezgodne z przepisami UE. Omawiany wariant zapewniłby jednolite stosowanie dyrektywy UE bez możliwości wybierania najkorzystniejszych dla siebie przepisów (tj. zapobiegłoby to sytuacji, w której spółki inwestują za pośrednictwem spółek zależnych w państwach członkowskich, w których przepisy zapobiegające nadużyciom są łagodniejsze lub nie obowiązują wcale).

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Wniosek ma celu rozwiązanie problemu hybrydowych instrumentów finansowych przez zmianę dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych oraz wprowadzenie ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom, która będzie chronić funkcjonowanie tej dyrektywy.

Cele te wymagają zmiany dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych, a zatem jedynym możliwym wariantem jest przedstawienie przez Komisję wniosku w sprawie dyrektywy. W dziedzinie podatków bezpośrednich właściwą podstawą prawną jest art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), na mocy którego Komisja może przyjmować dyrektywy zmierzające do zbliżania przepisów państw członkowskich, które bezpośrednio wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Cel tej inicjatywy nie może w wystarczający sposób zostać osiągnięty przez poszczególne państwa członkowskie. To właśnie różnice w krajowych przepisach dotyczących opodatkowania hybrydowych instrumentów finansowych umożliwiają podatnikom, w szczególności grupom spółek, tworzenie transgranicznych strategii dotyczących planowania podatkowego, które prowadzą do zakłócenia przepływów kapitału i konkurencji na rynku wewnętrznym. Ponadto, nawet w ujęciu bardziej ogólnym, duże różnice w podejściu państw członkowskich do takich nadużyć prowadzą do braku pewności prawa i podważają cel dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych, jakim jest zniesienie przeszkód podatkowych w funkcjonowaniu międzynarodowych grup spółek w różnych państwach członkowskich. Dla skuteczniejszego osiągnięcia celu inicjatywy koniecznie jest działanie na szczeblu UE. W związku z tym proponowane zmiany są zgodne z zasadą pomocniczości. Proponowane zmiany są również zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykraczają poza kwestie niezbędne do rozwiązania omawianych problemów, a zatem do osiągnięcia celów traktatowych, w szczególności właściwego i skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Zasada pomocniczości

Rozbieżności dotyczące hybrydowych instrumentów finansowych

Pojedyncze działania na szczeblu państw członkowskich nie rozwiązałyby problemu hybrydowych instrumentów finansowych, ponieważ problem ten bierze początek w stosunkach między systemami podatkowymi poszczególnych państw członkowskich. W rzeczywistości pojedyncze i nieskoordynowane inicjatywy mogą prowadzić do powstania kolejnych różnic lub nowych przeszkód podatkowych na rynku wewnętrznym.

Zmiana umów w sprawie podwójnego opodatkowania obowiązujących między państwami członkowskimi nie byłaby właściwym rozwiązaniem, ponieważ państwa związane między sobą umowami mogą znaleźć dla siebie różne rozwiązania. Inne inicjatywy międzynarodowe, takie jak inicjatywy podejmowane przez OECD w sprawie erozji podstawy opodatkowania podatku od przedsiębiorstw, nie byłyby w stanie rozwiązać problemów charakterystycznych dla UE, ponieważ konieczna jest zmiana obowiązujących przepisów unijnych.

Wreszcie, porozumienie osiągnięte przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania, w ramach którego państwa członkowskie mają skoordynować swoje działania, może być zastosowane dopiero po zmianie dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych, czego państwa członkowskie nie mogą przeprowadzić bez wniosku Komisji.

Klauzula zapobiegająca nadużyciom

Obecnie obowiązująca dyrektywa o spółkach dominujących i zależnych umożliwia państwom członkowskim stosowanie przepisów krajowych lub umownych zapobiegających oszustwom lub nadużyciom. Przepisy te muszą jednak być rozumiane zgodnie z wykładnią TSUE. Zgodnie z orzecznictwem TSUE państwa członkowskie, przeciwdziałając nadużyciom, nie mogą wyjść poza ogólne zasady prawa wspólnotowego. Ponadto stosowanie środków zapobiegających nadużyciom nie może powodować skutków niezgodnych z podstawowymi wolnościami zagwarantowanymi w Traktacie.

Obecnie obowiązujące w państwach członkowskich przepisy zapobiegające nadużyciom mają różnorakie formy i cele, dostosowane do kontekstu krajowego w państwie, w którym zostały przyjęte oraz do cech obowiązującego w nim systemu podatkowego. Obecna sytuacja jest niejasna zarówno dla podatników, jak i urzędów skarbowych.

Uwzględniając powyższe czynniki, należy stwierdzić, że działanie na szczeblu UE będzie skuteczniejsze niż działanie na szczeblu państw członkowskich.

Zasada proporcjonalności

Obowiązek podatkowy ogranicza się jedynie do tej części hybrydowych płatności finansowych, które stanowią koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności.

Proponowana ogólna klauzula zapobiegająca nadużyciom jest zgodna z zasadą proporcjonalności w świetle orzecznictwa TSUE.

Co za tym idzie, proponowane zmiany są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykraczają poza to, co jest konieczne do rozwiązania omawianych problemów.

Omówienie treści artykułów

Wniosek ma na celu zmianę motywów, art. 1, art. 4 oraz aktualizację załącznika I część A obecnie obowiązującej dyrektywy. Zmiany i aktualizację zawarto w artykule 1 wniosku.

Motywy

Proponuje się zmianę motywów w taki sposób, aby wyjaśniały, że w celu zapobiegania korzystaniu z niezamierzonych korzyści podatkowych przez międzynarodowe grupy spółek dominujących i ich spółek zależnych w odróżnieniu od grup spółek krajowych, nie powinno przyznawać się zwolnień podatkowych zyskom podzielonym, które stanowią koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności.

Zasadniczym celem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych jest zapewnienie równych warunków grupom spółek dominujących i ich spółek zależnych w różnych państwach członkowskich oraz grupom spółek dominujących i spółek zależnych w tym samym państwie członkowskim.

W momencie przyjmowania dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych międzynarodowe grupy spółek były zasadniczo w gorszej sytuacji niż grupy spółek krajowych ze względu na podwójne opodatkowanie zysków podzielonych, a dwustronne konwencje o podwójnym opodatkowaniu nie wystarczały do stworzenia w UE warunków odpowiadających warunkom panującym na rynku wewnętrznym.

W dążeniu do zapewnienia neutralności dyrektywa o spółkach dominujących i zależnych przewidywała (i) zniesienie podatku u źródła od zysków podzielonych oraz (ii) zapobieganie podwójnemu opodatkowaniu w sensie ekonomicznym zysków podzielonych poprzez zwolnienia podatkowe lub ulgi podatkowe w państwie członkowskim spółki dominującej.

Od tego czasu w ostatnim dziesięcioleciu sytuacja zmieniała się w coraz szybszym tempie.

Wzrost inwestycji międzynarodowych otworzył przed międzynarodowymi grupami spółek możliwość korzystania z hybrydowych instrumentów finansowych i czerpania nienależnych korzyści z różnic w krajowych systemach podatkowych oraz z międzynarodowych zasad dotyczących zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu. Sytuacja ta doprowadziła w UE do zakłócenia konkurencji między międzynarodowymi a krajowymi grupami spółek, co jest sprzeczne z celem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych.

Artykuł 1

Niniejszy wniosek dotyczący dyrektywy umożliwiłby państwom członkowskim podjęcie środków w celu zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania. Komisja wyraziła już zdanie, że oszustwa podatkowe są formą umyślnego uchylania się od opodatkowania, za których dopuszczenie się grozi zasadniczo odpowiedzialność karna, a

uchylanie się od opodatkowania polega na ogół na stosowaniu niezgodnych z prawem mechanizmów, w wyniku których obowiązek podatkowy zostaje ukryty lub pominięty[11].

Ponadto, aby zapobiec nadużyciom, proponuje się zastąpienie obecnie obowiązującego przepisu zapobiegającego nadużyciom wspólną klauzulą zapobiegającą nadużyciom, opartą na podobnym przepisie zawartym w Zaleceniu Komisji w sprawie agresywnego planowania podatkowego.

Artykuł 4

Proponowana zmiana wprowadza przepis, na mocy którego państwo członkowskie spółki dominującej oraz państwo członkowskie, w którym znajduje się stały zakład, nie udzielają zwolnień podatkowych w odniesieniu do zysku podzielonego, który stanowi koszty podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania przez spółkę zależną.

W związku z tym w lit. a) wskazano, że państwo członkowskie spółki otrzymującej płatności (spółki dominującej lub jej stałego zakładu) powstrzymuje się od opodatkowania otrzymanych zysków podzielonych tylko w zakresie, w jakim takie zyski podzielone nie stanowią kosztów podlegających odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności (tj. państwie członkowskim spółki zależnej przekazującej zyski podzielone). Państwo członkowskie spółki otrzymującej płatności opodatkowuje zatem tę część zysku, która podlega odliczeniu od podstawy opodatkowania w państwie członkowskim będącym źródłem płatności.

Na zyski podzielone przekazywane przez spółkę zależną nie będzie nakładany podatek u źródła, ponieważ płatność w państwie członkowskim spółki zależnej będzie uznawana za płatność odsetek na mocy przepisów dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych. Rada rozpatruje obecnie wniosek w sprawie dostosowania progu kwalifikowalności w wysokości 25 % udziału, o którym mowa w dyrektywie w sprawie odsetek i należności licencyjnych, do progu 10 %, o którym mowa w dyrektywie o spółkach dominujących i zależnych[12]. Ponadto zazwyczaj hybrydowe instrumenty finansowe powstają w państwach członkowskich, w których na mocy przepisów krajowych lub konwencji o podwójnym opodatkowaniu, podatek u źródła dla płatności odsetek wynosi zero.

Załącznik I część A

Proponowane zmiany dotyczą kwalifikowalnych spółek, które włączono do prawa spółek w państwach członkowskich po przekształceniu dyrektywy. Komisja otrzymała od Rumunii wniosek w sprawie aktualizacji.

W związku z tym w lit. w) dodaje się dwie formy spółek: „societăți în nume colectiv”, „societăți în comanditǎ simplă”.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

[11] SWD(2012) 403, s. 9.

[12] Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich (wersja przekształcona), COM (2011) 714.

2013/0400 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[13],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[14],

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 2011/96/UE zwalnia dywidendy i inne formy podziału zysku, wypłacane przez spółki zależne na rzecz ich spółek dominujących, od podatków potrącanych u źródła dochodu i eliminuje podwójne opodatkowanie takiego dochodu na poziomie spółki dominującej.

(2) Korzystanie z dyrektywy 2011/96/UE nie powinno prowadzić do sytuacji podwójnego nieopodatkowania, a co za tym idzie - do generowania niezamierzonych korzyści podatkowych dla grup spółek dominujących i zależnych w różnych państwach członkowskich względem grup spółek w tym samym państwie członkowskim.

(3) W celu uniknięcia sytuacji podwójnego nieopodatkowania wynikającego z różnego opodatkowania podziału zysku między państwami członkowskimi, państwo członkowskie spółki dominującej oraz państwo członkowskie stałego zakładu spółki dominującej nie powinny pozwolić tym spółkom na korzystanie ze zwolnień podatkowych stosowanych do otrzymanego zysku podzielonego, w zakresie, w jakim zysk ten podlega odliczeniu od podstawy opodatkowania przez spółkę zależną.

(4) W celu zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania i nadużyciom przez sztuczne uzgodnienia do dyrektywy 2011/96/UE należy włączyć wspólną klauzulę zapobiegania nadużyciom, dostosowaną do założeń i celu tej dyrektywy.

(5) Należy zapewnić, aby niniejsza dyrektywa nie wykluczała stosowania przepisów krajowych lub postanowień umownych mających na celu zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania.

(6) Należy uaktualnić załącznik I część A do niniejszej dyrektywy w celu włączenia do niego innych form spółek, nowo przewidzianych w prawie spółek w Rumunii.

---

13 Dz.U. C […] z […], s.[…].

14 Dz.U. C […] z […], s.[…].

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/96/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/96/UE wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza stosowania przepisów krajowych lub postanowień umownych mających na celu zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania.”;

2. dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Artykuł 1a

1. Państwa członkowskie uchylają możliwość korzystania z przepisów niniejszej dyrektywy w przypadku sztucznego ustalenia lub szeregu sztucznych ustaleń, których zasadniczym celem jest niesłuszne uzyskanie korzyści podatkowych na mocy niniejszej dyrektywy i które podważają przedmiot, zasady i cel powołanych przepisów podatkowych.

2. Transakcja, system, działanie, operacja, umowa, porozumienie, obietnica lub spółka, które nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej, stanowią sztuczne uzgodnienie lub szereg sztucznych uzgodnień.

Przy ustalaniu, czy uzgodnienie lub szereg uzgodnień są sztuczne, państwa członkowskie stwierdzają w szczególności, czy uzgodnienia te dotyczą co najmniej jednej z poniższych sytuacji:

a) charakterystyka prawna poszczególnych etapów składających się na uzgodnienie jest niespójna z istotą prawną tego uzgodnienia jako całości;

b) uzgodnienie przeprowadzone jest w sposób, który odbiega od zasad zwykle stosowanych w racjonalnej działalności gospodarczej;

c) poszczególne elementy uzgodnienia wzajemnie się kompensują lub anulują;

d) zawarte transakcje mają charakter okrężny;

e) uzgodnienie prowadzi do znaczącej korzyści podatkowej, która jednak nie ma odzwierciedlenia w ryzyku gospodarczym podejmowanym przez podatnika ani w jego przepływach pieniężnych.”;

3. art. 4 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) powstrzymuje się od opodatkowania takich zysków w zakresie, w jakim takie zyski nie podlegają odliczeniu od podstawy opodatkowania przez spółkę zależną spółki dominującej; lub”;

4. w załączniku I w części A lit. w) otrzymuje brzmienie:

„w) spółki utworzone według prawa rumuńskiego, określane jako: «societăți pe acțiuni», «societăți în comandită pe acțiuni», «societăți cu răspundere limitată», «societăți în nume colectiv», «societăți în comandită simplă»;”.

Artykuł 2

1. Do dnia 31 grudnia 2014 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

   Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący